

LXXII.

Forslag til Lov

om

Fredning af Ederfugle paa Færøerne.

(Fremfat i Landstinget den 14de December 1886 af Justitsminister Mellemann.)

§ 1.

Ingen maa paa Færøerne nogensteds dræbe eller ødelægge Ederfugle til Lands eller til Bands paa nogenjomhelst Maade. Ei heller maa nogen Uvedkommende indsamle Ederfugles Æg eller Dun. Det skal derhos være selv de ellers dertil Berettigede forment at optage Ederfugleæg til anden Brug end til Ubrugning.

§ 2.

I Tidsrummet fra 1ste Mai til 31te August maa Ingen skyde indenfor $\frac{1}{2}$ Fjerdingveis Afstand fra et overensstemmende med denne Lovs § 3 fredlyst Ederfuglevarp. Dog er det uden Hensyn til Tid og Afstand tilladt Enhver indenfor Grænserne af de ham tilhørende eller til Brug overdragne Jorder at skyde Ravn og Krager og andre for Ederfuglen skadelige Fugle, for saa vidt Fredlysningsbestemmelserne i Sagtlov for Færøerne af 9de Februar 1854 §§ 3 og 5 ikke derved overtrædes.

§ 3.

Den, der ønsker noget Sted fredlyst som Ederfuglevarp, skal efter en 3 Maaneders forud derom indrykket Bekjendtgjørelse i Færø Amtstidende begjære Mænd udmeldte af Retten til at skønne over, hvorvidt Stedet kan ventes at ville give et virkelig Udbytte. I bekræftende Fald, og hvis intet Overskøn imidlertid er begjært, eller dette stadfæster Underskønnet, har Retten at lise Fred over Stedet paa de derefter aarlig afholdende Vaarthing. Naar 3 Aar ere foreløbne siden Fredlysningsens Foretagelse, kan Enhver paa lige Maade forlange Skøn og eventuelt Overskøn afholdt over, om Stedet fremdeles bør holdes fredet eller ei, i hvilket sidste Fald Retten har enten ganske eller tildels at ophæve Fredlysningsen ved Bekjendtgjørelse paa vedkommende Vaarthing.